

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. С., 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Иванела Ат. Караджова

при участието на секретаря Даниела Ив. И.а
като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Търговско дело №
20255500900258 по описа за 2025 година

Предявен иск е с правно основание чл. 432 ал.1 КЗ във вр. чл.45 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че с Решение № 156 от 30.05.2025 г., постановено по търговско дело № 94/2024 г. по описа на ОС - С. ответникът ЗД „Б.“ АД, с ЕИК ** е било осъдено да заплати на ищцата в настоящото производство сумата от 26 000 лв. частично предявена претенция от общо сумата от 100 000 лв. - обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ за претърпените от нея болки и страдания, вследствие на претърпяно ПТП на 15.09.2023 г., причинено от Х.Б.Х., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1077,05 лв., изразяващи се в разходи за лечение и изследвания, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 28.09.2023 г. - датата на предявяване на писмената претенция по чл. 429. ал. 3 от КЗ, във връзка с чл. 86 от ЗЗД, до окончателното изплащане на сумите. Решението на ОС - С. не е обжалвано и е влязло в сила. Първоинстанционният съд е приел, че размерът на справедливото обезщетение е в размер на 80 000 лв., поради което предявеният частичен иск е уважен изцяло.

С оглед на това с настоящата искова молба ищцата предявява иск и моли ответникът ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, да бъде осъден да заплати на ищцата М. И. К., с ЕГН *****. с постоянен адрес гр. С., **, сумата от 54 000 лв., представляваща остатъка от цялата сума от 80 0000 лв., намалена с

присъдената в производството по частичния иск сума в размер на 26 000 лв., представляваща обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал.1 от КЗ за претърпените от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост. счупване на 12 гръден прешлен, счупване на носни кости, фрактура на 5-то и 8-мо ребро в дясно, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана на външния нос, охлузвания и кръвонасядания по лицето в областта на горна устна на устата и брадичката, кръвонасядания по дясна предмишница и двете длани, масивни кръвонасядания по двете бедра и дясна тазобедрена област, масивен оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по дясна колянна област с ограничени движения, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по лява глезенна област и гръбната повърхност на лявото ходило, загуба на обонянието, силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяно от нея ПТП на 15.09.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.09.2023 г., датата на предявяване на застрахователната претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

Посочва, че за установяване на здравословното състояние и проведеното лечение на ищцата са били издадени множество медицински документи, които са коментирани от съда при разглеждане на частичния иск.

Ищцата твърди, че в резултат на удара е получила множество наранявания и е била приета в КАИЛ на УМБАЛ „**“ АД - гр. С. в тежко общо състояние.

След назначени консултации и изследвания и проведено медикаментозно лечение, състоянието на ищцата е било стабилизирано и е настанена в Клиниката по гръдна хирургия на същата болница. За периода от 15.09.2023 г. до 18.09.2023 г. ищцата не е била в ясно съзнание, била е на изкуствено дишане, дезориентирана, буйствала, била агресивна, привиждали й са се починали хора, имала и халюцинации. Имала болки в корема, гадене и повръщане. Видно от издадената Епикриза към ИЗ № 18233 на 21.09.2023 г. пострадалата била настанена в Клиниката по гръдна хирургия на 15.09.2023 г. и изписана за домашно лечение на 21.09.2023 г., с поставена окончателна диагноза: Контузия торацис. Фрактури стерни. Фрактура вертебре Th 12. Фрактура нази. Фрактура на 5-то и 8-мо ребро в дясно. Изписан й е тораколумбален корсет.

На 10.10.2023 г., на ищцата е бил осъществен контролен преглед от доц. д-р Д.В., лекар специалист в Клиниката по гръдна хирургия към УМБАЛ „**“ АД, при който е установено, че същата е изпитвала слаба до умерена болка в гърдите, в спокойно положение и след натоварване, затруднени движения на тялото, болка в областта на фрактурираните ребрени дъги, затруднени са й били движения и отслабено дишане в дясно- базално, като е предписана аналгитична и анти тромболитична терапия.

Посочва, че от амбулаторен лист № 23305308С5АВ/01.11.2023 г., е видно, че при амбулаторен преглед от д-р А.А., специалист оториноларинголог, същият е установил, че ищцата има трайна деформация на външния нос, силно изразена девиация на носната преграда, данни за фрактури на носните кости, зараснали на различни посоки, като е отбелязано, че ищцата се оплаква от липса на обоняние. Препоръчано е оперативно лечение.

Ищцата твърди, че към настоящия момент продължава да изпитва силни болки в ударените места. Лявото коляно, дясното коляно и левия глезен са отекли и движенията на крака й са силно ограничени и болезнени. Изпитва болки при дишане, предвид травмите в областта на гръдния кош и на носа. Налице е и загуба на обоняние, което ще трае до края на живота на ищцата. Твърди се, че получените при ПТП травми са нарушили обичайния ритъм и качеството на живот на ищцата. Преди ПТП същата е страдала от световъртеж, който се е засилил след ПТП. Около два-три месеца след ПТП ищцата имала нужда от чужда помощ за ежедневните хигиенни дейности, била на легло. Инцидентът се е отразил изключително негативно на психиката й, тъй като е станал внезапно, поставяйки я в една застрашаваща живота ситуация и предизвиквайки у нея силен страх.

Посочва, че по търговско дело № 94/2024 г., по описа на ОС - С., е прието като доказателство, неоспорено от страните заключение на съдебномедицинска експертиза, което съдът е кредитирал. Съгласно заключението в резултат на ПТП, случило се на 15.09.2023 г. ищцата М. К. е получила следните травматични увреждания: -Фрактура с луксация на носни кости; - Загуба на обонянието; - Контузия на гръден кош; - Фрактура на стернум (гръдна кост); - Фрактура на 5т- и 8-мо ребро вдясно; -Фрактура на 12 торакален прешлен; - Контузии и кръвонасядания по крайниците-дясна

предмишница, средна трета на ляво бедро, в областта на лява колянна става и ляво ходило.

Позовава се на т.2 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2019г., постановено от ОСТТК на ВКС по Тълкувателно дело № 3/2016г., съгласно което решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на присъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право.

Излага съображения, че с решението по предходно предявения и разгледан частичен иск за обезщетение за вреди се формира сила на присъдено нещо по въпроса за пълния размер на дължимо, справедливо обезщетение за същите, включително за наличието на съпричиняване и размера му, както и че съдът, сезиран с иск за остатъка от обезщетението, е обвързан от преценката на съда, произнесъл се по частичния иск, относно полагащия се справедлив размер на обезщетението, с оглед установеното съдържание на вредите. Предвид това, ищцата счита, че справедливият размер на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде определен в размер на 80 000 лева така, както е прието в мотивите на Решение № 156 от 30.05.2025 година, постановено по търговско дело № 94/2024 г., по описа на ОС - С..

Предвид горното, счита, че претенцията за определяне на обезщетение за претърпените неимуществени вреди вследствие на ПТП, станало на 15.09.2023 г. в размер на 80 000 лв. е напълно основателна и размерът на търсеното обезщетение е справедлив, като се имат предвид причинените на ищцата болки и страдания. Счита, че претендираният размер е в съответствие и с трайната съдебна практика по сходни казуси. Този размер следва да бъде намален с присъденото в производство по предявения първи частичен иск обезщетение в размер на 26 000 лв. Така претендираният от ищцата в настоящото производство остатък от дължимото обезщетение за неимуществени вреди е в размер на 54 000 лв. (петдесет и четири хиляди лева).

На основание чл. 84. ал.3 от ЗЗД, претендира присъждане на ищцовата страна и дължимата законна лихва върху претендираното обезщетение, считано от 28.09.2023 г. - датата на предявяване на застрахователна претенция

пред ответното застрахователно дружество.

Моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, представлявано от **, да заплати на М. И. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., **, сумата от 54 000 лв. (петдесет и четири хиляди лева), представляваща остатъка от цялата сума от 80 000 лв. (осемдесет хиляди лева), намалена с присъдената в производството по частичния иск сума в размер на 26 000 лв., представляваща обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал.1 от КЗ за претърпените от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост, счупване на 12 гръден прешлен, счупване на носни кости, фрактура на 5-то и 8-мо ребро в дясно, оток, кръвонасядане и разкъсано-контузна рана на външния нос, охлузвания и кръвонасядания по лицето в областта на горна устна на устата и брадичката, кръвонасядания по дясна предмишница и двете длани, масивни кръвонасядания по двете бедра и дясна тазобедрена област, масивен оток. кръвонасядане и разкъсано-контузна рана по дясна колянна област с ограничени движения, оток, кръвонасядане и разкъсано-контузна рана по лява глезенна област и тръбната повърхност на лявото ходило, загуба на обонянието, силен стрес, страх и негативни емоции, вследствие на ПТП от 15.09.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.09.2023г., датата на предявяване на застрахователната претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

Моли съдът да определи и присъди адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА.

Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответникът признава изцяло предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди за сумата от 54 000 лева. По отношение на правопораждащите правото на обезщетение факти посочва, че е формирана сила на присъдено нещо по вече постановеното Решение рег. № 156/30.05.2025г. на ОС - С. по ТД № 94/2024г.

Ето защо ответникът не оспорва иска за обезщетение за неимуществени вреди нито по основание, нито по размер.

Оспорва обаче заявената претенция за разноски, тъй като ищцата не твърдяла и не представяла доказателства, че е поканила ответното дружество

да и плати претендираната с ИМ разлика от 54 000 лева. Ето защо, счита, че ответникът не е станал причина за завеждане на делото, изрично признава иска и в негова тежест не следва да бъдат възлагани разноски по делото. Твърди, че е била достатъчна една покана от ищцата, за да получи търсеното с ИМ плащане, а не неоснователно да се ангажира съда за безспорни права.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че с Решение № 156 от 30.05.2025 г., постановено по т. д. № 94/2024 г. по описа на Окръжен съд - С. ЗД „Б.“ АД, е осъдено да заплати на ищцата в настоящото производство М. И. К. сумата от 26 000 лв. частично предявена претенция от общо сумата от 100 000 лв. - обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал. 1 от КЗ за претърпените от нея болки и страдания, вследствие на претърпяно ПТП на 15.09.2023 г., причинено от Х.Б.Х., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1077,05 лв., изразяващи се в разходи за лечение и изследвания, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 28.09.2023 г. - датата на предявяване на писмената претенция по чл. 429, ал. 3 от КЗ, във връзка с чл. 86 от ЗЗД, до окончателното изплащане на сумите. Решението на ОС - С. не е обжалвано и е влязло в сила. Съдът е приел, че размерът на справедливото обезщетение е в размер на 80 000 лв., поради което предявеният частичен иск е уважен изцяло.

В отговора на исковата молба и в становище от 06.02.2026 г., ответникът прави изрично признание на иска.

Разпоредбата на [чл. 237 ГПК](#) предвижда, че признанието на иска от ответника обвързва съда, като при наличието на предвидените положителни предпоставки и липсата на процесуални пречки, съдът следва да прекрати съдебното дирене и да постанови решение само съобразно признанието, тоест да уважи иска така, както е предявен.

В настоящия случай са налице предпоставките, предвидени в [чл. 237, ал. 1 ГПК](#) за постановяване на решение при признание на иска – ответникът е заявил, че признава предявения иск в срока по [чл. 131 ГПК](#) с отговора на исковата молба, а ищецът е поискал постановяване на решение при признание на иска. Същевременно не са налице процесуалните пречки (отрицателните предпоставки), установени в разпоредбата на [чл. 237, ал. 3 ГПК](#), а именно –

признатото право да противоречи на закона или на добрите нрави или да е признато право, с което страната не може да разпорежда.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да се постанови исканото решение, с което да бъдат уважен предявеният иск. Съгласно чл. 237, ал. 2 ГПК в мотивите на съдебното решение е достатъчно да се укаже, че то се основава на признанието на иска. Следователно съдът постановява съдебен акт, без да изследва основателността на иска и да прави собствени фактически и правни изводи по предмета на спора, а постановява решение за уважаване на иска.

С оглед гореизложеното и съобразно признанието на иска съдът уважава иска, така както е предявен.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗД „Б.“ АД следва да заплати на М. И. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С., **, **сумата от 27 609,76 евро /54 000 лв./**, представляваща остатъка от цялата сума от 40 903,35 евро /80 000 лв./, намалена с присъдената в производството по частичния иск сума в размер на 13 293,59 евро /26 000 лв./, представляваща обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал.1 от КЗ за претърпените от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост, счупване на 12 гръден прешлен, счупване на носни кости, фрактура на 5-то и 8-мо ребро в дясно, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана на външния нос, охлузвания и кръвонасядания по лицето в областта на горна устна на устата и брадичката, кръвонасядания по дясна предмишница и двете длани, масивни кръвонасядания по двете бедра и дясна тазобедрена област, масивен оток. кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по дясна колянна област с ограничени движения, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по лява глезенна област и тръбната повърхност на лявото ходило, загуба на обонянието, силен стрес, страх и негативни емоции, вследствие на ПТП от 15.09.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.09.2023г., датата на предявяване на застрахователната претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

По отговорността за разноси:

Ответникът е поискал заплащане на разноси, предвид направеното признание на иска, което искане съдът намира за неоснователно. Съгласно чл.

78, ал. 2 от ГПК, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В настоящия случай е налице само признание на иска, като с оглед поведението на ответника, съдът намира, че е станал причина за инициране на исковото производство, поради което следва да се присъдят разноски в полза на ищеца.

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищците чрез адв. Ж. З.. В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищците, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС и с оглед фактическата и правна сложност, съдът определя адвокатско възнаграждение за оказаната правна помощ на ищцата в **размер на 4 900 лв. /2505,33 евро/.**

С оглед изхода на делото ЗД "Б." АД следва да заплати на адв. Ж. З. адвокатско възнаграждение за оказаната правна помощ на ищцата в размер на 4 900 лв. /2505,33 евро/.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ЗД "Б." АД следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, **сумата 2 160 лв. /1 104,39 евро /за държавна такса.**

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД "Б." АД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С.** да заплати на М. И. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С.,

******, сумата от **27 609,76 евро /54 000 лв./**, представляваща остатъка от цялата сума от 40 903,35 евро /80 000 лв./, намалена с присъдената в производството по частичния иск сума в размер на 13 293,59 евро /26 000 лв./, представляваща обезщетение по чл. 432, ал.1 във връзка с чл. 493, ал.1 от КЗ за претърпените от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузия на гръдния кош, счупване на гръдната кост, счупване на 12 гръден прешлен, счупване на носни кости, фрактура на 5-то и 8-мо ребро в дясно, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана на външния нос, охлузвания и кръвонасядания по лицето в областта на горна устна на устата и брадичката, кръвонасядания по дясна предмишница и двете длани, масивни кръвонасядания по двете бедра и дясна тазобедрена област, масивен оток. кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по дясна колянна област с ограничени движения, оток, кръвонасядане и разкъсно-контузна рана по лява глезенна област и тръбната повърхност на лявото ходило, загуба на обонянието, силен стрес, страх и негативни емоции, вследствие на ПТП от 15.09.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.09.2023г., датата на предявяване на застрахователната претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

Горепосочената сума може да бъде заплатена по следната банкова сметка с * **, с титуляр адв. Ж. С. З..

ОСЪЖДА ЗД “Б.“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С. адвокатско възнаграждение за оказаната правна помощ на ищцата в размер на **2505,33 евро /4 900 лв./**.**

ОСЪЖДА ЗД“Б.“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С. да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, сумата **1 104,39 евро /2 160 лв./ за държавна такса.****

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____